

Hafiz Hacıxanlı (Təmirov)

Ya mənim, ya da ki, sənin duanı,
Çatdırıb Allaha göylər, biləsən,
İllərdir həsrətlik bir-birimizə,
Ürəyim o vaxtdan göynər, biləsən.

Gedərəm, nə qorxum ölüm çıxırsa,
Bir ucu sonunda sənə çıxırsa,
Adını deyirəm kimi çağırısam,
Bir gəlib gör məni, gör, nə biləsən.

Dönübdür anasız körpəyə Hafiz,
Gah saza bənd olur, gah neyə Hafiz.
Üzünü, gözünü görməyə Hafiz,
Əlveriş yer ilə, göylə, biləsən.

***

Düzülər cərgə-cərgə qaragözlü oğullar,
"Vətən, qorxma!" nidası yeri-göyü dindirər.

Göyərər şəhid ömrü yaşıl bir ağac olar,
Kök atıb qucağında torpağı sevindirər.

Gözə ölüm görünməz, qorxuram dilə gəlməz,
Qara bağı Qarabağ olanların yanında.
Düşmənlərin canına salar vəlvələ gəlməz,
Haqq uğruna döyüşər şəhadət meydanında.

Qanı tökülən yeri öpər, mələkələr öpər.
İlahi, o məqama çatan necə xoşbəxtdir.
Qoynunda yer verdiyin torpaq sevir sə əgər,
Ana qucağı kimi yatan necə xoşbəxtidir.

Dünyanın yaddaşından silinəcək çox adlar,
Əbədi yaşamağa inam azdır, ümid az.
Ey bu torpaq uğrunda şəhid olan övladlar,
Sizi kim unutsa da, bilin, Vətən unutmaz.

***

Ay bulud, yerimiz dəyişik düşüb.
Gəl sən yerində olum da, nolar.
Görsünlər ağlamaq necə olurmuş,
Boşalım da nolar, dolum da nolar.

Bir ürəyi yuxa, bir qəlbi göynək,
Gəlməz bu dünyaya, gəlməz mənim tək.
Əlimi uzadım çək, yuxarı çək,
Qoy gəlüm qoynunda qalım da, nolar.

Hafiz, kimim var ki, dərman arayam,
Ürəyi bütöv yox, para-parayam.
Çiçəyə tamarzı ac bir arıyam,
Pətəyim də sən ol, balım da, nolar.

***

Hər şəhid deyiləndə yada Vətən düşməsə,
O yaddaşı yerindən qoparıb atmaq gerek.
Adını himnimiz tək oxuyub birnəfəsə,

Şəhidi bayraq kimi göyə ucaltmaq gerek.

***

Görsən, bəlkə məni tanıyammasan,
Görən həmin adam bumu, deyərsən.
Saçıma yarpağı tökülmüş ağac,
Gözümə dənizlər qumu deyərsən.

Çoxdan arzuları məzara gömmüş,
Diriykən ölümü yüz dəfə görmüş.
Nə günə qalıbdır anası ölmüş,
Yuvası dağılmış qumru deyərsən.

Bir ürək qızdıran, bir könül verən.
Yoxdu doğmaları olubdur pərən.
Daşın da üstünə düşsə göyərən,
Ağrının çiyidi, tumu deyərsən.

***

Ömrümün bir tərəfi uçurumdur, gözəl qız,
Daha kirpiklərimlə od götürə bilmirəm.
Sənin baxışındakı nə yorumdur, gözəl qız.
Cavab yaza bilmirəm, cavab verə bilmirəm.

Taleyin ətəyindən ikimiz də yapışıb,
Sən üzü gündoğana, mən günəş batan yerə.
Ürəyim illərdir ki, arzularla çarpışıb,
Çata bilməyib hələ baxışın çatan yerə.

Nağılamı inanım nağıl yazan vaxtımda,
Göydə qalib almalar bir də çətin düşələr.
Sən o gözəlliyinin durubsan şah taxtında,
Mənimsə ürəyimdə solubdur bənövşələr.

Daha qaldıra bilmir ağır yükü gözlerim,
İllah ki, dünya boyda alıcı baxış ola.
Zalım qızı bu yaşda söyləyir ki, gözlerim,
Qəflətən cavanlaşam, taledən naxış ola.

***

Xatirələr dərd olar,
Ürəyindən asılar.
Özün də heç bilmədən,
Qəm dəftərin yazılar.

Qəribsəyər ürəyin,
Boynu bükük qu kimi.
Səhrələr udar səni,
Göydən düşən su kimi.

Alındakı qırışın,
Adı ömür yolumu?
Hər düzdə bir yanışıq,
Həyatın sağolumu?

Eh, kimin əl işidi,
Bəxt dediyin oyuncaq.
Sevinc qismət deyilsə,
Yaşa dərdi doyunca.

***

Məni yaşatmaqla öldürmə, nolar,
Bilirəm bezdiyim adamam sənin.
Görəndə zindeyi-zəhləsi gedən,
Canını üzdüyüm adamam sənin.

Ürəyin soyusun gəl bir sillə çək,
Qorxma, yeri qalmaz, ötüb gedəcək.
Bəlkə də yuxunda bir qarışqa tək,
Hər gecə əzdiyim adamam sənin.

Dayan gözlerimin su tərəfində,
Sevgin qu misalı, qu tərəfində.
İtirib dünyanın o tərəfində,
Bu üzde gəzdiyim adamam sənin.